

GAZETA ROLNICZA

Wychodzi 1 raz w tygodniu: w piątki.

Odbitka „Śląskiej Gazety Ludowej“.

Prenumerata:

W kraju rocznie 10 zł, półrocznie 5 zł, kwartalnie 2'50 zł, numer pojedynczy 20 gr

Wydawca: Śląskie Tow. Wydawnicze w Cieszynie.

Nr. Kofa w P. K. O. w Katowicach 306.901.
Redakcja i Administracja: Cieszyn, Konwiktowa 8. Telefon 214.

Cena ogłoszeń:

Wiersz garmondowy 90 gr, przy wielorazowym umieszczeniu niższa.

Numer 20

W Cieszynie, dnia 13 maja 1932.

Rocznik III

Sytuacja Polski w świetle ostatnich wyborów francuskich.

Zwycięstwo wyborcze lewicy francuskiej wywołało w Polsce wielkie wrażenie. To też prawie cała prasa polska na ten temat się rozpisuje i w związku z tym faktem próbuje oświetlić sytuację międzynarodową i wewnętrzną Polski.

Przywódcy lewicy francuskiej ostro atakowali sanacyjny system rządów w Polsce, znany jest list owarty Painleve'go po wyborach brzeskich do marszałka Piłsudskiego.

Kilka tygodni temu z tych kół wyszły głosy oświadczające się przeciwko dalszemu trwaniu przymierza polsko-francuskiego, gdyż w lewicy francuskiej silne jest dążenie do pogodzenia się z Niemcami. Termin naszej umowy z Francją ubiega w maju b. r. Polskę grozi izolacją.

To też na łamach prasy polskiej, zwłaszcza sanacyjnej, pojawiają się artykuły poświęcone sytuacji zagranicznej Polski, widać z nich zatroskanie, chociaż prasa ta udaje, iż nie wie nic o tem, że skutki wyborów francuskich sięgają głębiej i godzą w dotychczasowe nasze stosunki wewnętrzne. Drugiej transzy pożyczki kolejowej, w sprawie której już przed rokiem zawarliśmy umowę z Francją, nie wypłacił nam nawet prawicowy rząd obecnego premiera Tardieu. Tem trudniej byłoby się porozumieć pułkownikom z rządem lewicy. Tak czy owak w tych warunkach czekają Polskę niemałe trudności, ale łatwiej je zdoła pokonać rząd wyłoniony przez czynniki, do których lewica francuska nie żywi niechęci. Zrozumiano to w Warszawie i dlatego nagle odbyła się 3 konferencja premierów sanacyjnych, dlatego wpływa nazwisko Bartla, zapowiadające zmierzch pułkowników.

Lewica polska zareagowała silnie na wynik wyborów francuskich. Niektóre pisma donoszą, że wybory francuskie i reakcja jaką wywołały w kołach sanacji, obudziły nadzieje w obozie socjalistycznym i dawnym Wyzwoleniu. Dlaczego także nie Piasta? Szuka się rozdzwieku w Stronnictwie Ludowym. Przywódcy chłopów polskich muszą się mieć na baczności, by w tej, zdaje się, naprawdę przełomowej chwili dla Polski ich nie poróżniono. Przeżywamy, zdaje się, początek zmierzchu sanacji, ale chłopci polscy nie przestaną także w innych warunkach być zerowiskiem różnych obcych sobie czynników, jeżeli nie potrafią utrzymać jedności i zgody w swoim obozie. Zarówno lewica robotnicza, jak prawica nacjonalistyczna, jest zainteresowana w tem, by chłopci nie byli silni. Dlatego trzeba się mieć na baczności. W rozbiciu nie dopomoga ani sobie, ani państwu.

Z upadkiem rządu Tardieu'go, którego trzeba lada dzień się spodziewać, runie ostatnia silna zaporą przeszkadzająca Niemcom w ich dążeniach do obalenia postanowień traktatu wersalskiego. W tych warunkach położenie nasze staje się nadzwyczaj trudne i wymaga bodaj uspokojenia społeczeństwa nazewnątrz i zupełnego skonsolidowania. Tego nie osiągnie obecny reżim, to wymaga zmiany systemu.

Oceniając wytworzoną w Polsce sytuację wewnętrzną, „Naprzód“ trafnie zauważa:

„Sanacji wierzyć nie można i nie należy; w tarapatkach, w jakich się znalazła, chciałaby zapewne uzyskać do oparcia się, ale jej specjalnie kija w żadnej formie do ręki dać nie można, gdyż nikt nie ma do niej zaufania, jaki z niego zrobi użytek. Niech sobie szuka oparcia choćby o p. Bartla — to może być, pod wielu warunkami i zastrzeżeniami, podstawa do mówienia, ale jeszcze nie do porozumienia. Sześćdziesiąt lat smutno się kończy — tem większy powód do satysfakcji dla tych, którzy taki koniec przewidywali. A koniec, mimo buńczucznej miny, zbliża się“.

J. Radoń.

Po śmierci prezydenta Doumer'a we Francji.

Prezydent Doumer zmarł. Dotąd nie zostało wyjaśnione, na jakim tle dokonane zostało morderstwo, kim jest morderca Gorgulów. Zdaje się jednak przeważać zdanie, że jest to mimo zaprzeczeń Bolszewii agent komunistyczny. W tych dniach odbędą się wybory następcy Doumer'a. Wobec wielkiego zwycięstwa lewicy

wyływają kandydatury lewicowe Lebrun'a i Painleve'go. Ostatnia kandydatura budzi sporo zainteresowania. Painleve swego czasu wystosował list otwarty po wyborach brzeskich do premiera Piłsudskiego, na który bardzo ostro odpowiedziała grupa pułkowników.

Wielkie zwycięstwo lewicy francuskiej.

Według danych, ogłoszonych przez oficjalną agencję Havasa, ogólny rezultat wyborów do Izby Deputowanych przedstawia się jak następuje: 5 konserwatystów, 130 republikanów, 63 republikanów lewicowych, 61 republikanów radykalnych, 150 radykałów społecznych, 130 socjalistów, 10 komunistów i 11 komunistów dysydentów.

W liczbie 130 republikanów znajdują się posłowie, wybrani z listy republikańsko-demokratycznej, republi-

kanie radykalni oraz przedstawiciele różnych drobnych ugrupowań partyjnych, popierających rząd Tardieu. W nowej Izbie obóz, popierający obecny rząd, liczyć będzie 259 posłów, natomiast opozycja dysponować będzie 351 głosami. W tych warunkach ustąpienie rządu p. Tardieu nie ulega żadnej wątpliwości. Następcą jego, według wszelkiego prawdopodobieństwa, będzie p. Herriot, przewodca radykałów, chłopów.

Lebrun prezydentem Francji.

Prezydentem Francji został wybrany senator Lebrun 633 głosami. Paul Faure (socjalista) otrzymał 144 głosów. Prezydent Lebrun jest inżynierem i zasłynął

jako autor szeregu prac naukowych. Politycznie należy do Unji Republikańskiej, jednego z ugrupowań centrowych.

Czyżby przed zmianą kursu?

Nagle i niespodziewanie odbyła się trzecia konferencja b. premierów już w poniedziałek b. tygodnia. Na narady te zaproszono profesora Bartla. Zaraz po konferencji rozeszły się pogłoski o bliskich zmianach w Rządzie. Sporo kursuje dotąd na ten temat pogłosek i niewątpliwie gotują się poważne zmiany. Prze do nich nietylko groźna sytuacja gospodarcza w państwie, ale także sytuacja zagraniczna w związku z wynikiem wy-

borów we Francji. Polsce trzeba rządu, któryby się potrafił porozumieć z lewicą we Francji. Głosy prasy, jak opinie polityków polskiej lewicy zdają się świadczyć o tem, że weszliśmy w okres dużych zmian w państwie. w okres bodaj początków zmiany kursu, Niektóre pisma przynoszą nawet wiadomość o zamiarze rozwiązania Sejmu i przeprowadzenia nowych wyborów.

Nowe praktyki cenzora.

Ostatni numer „Śląskiej Gazety Ludowej“ wysłailiśmy ze znacznym opóźnieniem. Stało się to z powodu święta czwartkowego i z powodu nowych, od pewnego czasu w stosunku do naszego wydawnictwa konsekwentnie stosowanych praktyk ze strony cenzora. Od kilku tygodni cenzor Starostwa cieszyńskiego prawie co tygodnia zajmuje nakład pisma, w tym wypadku „Chłopskiego Sztandaru“, który się drukuje przed „Śląską Gazetą Ludową“ i jest jej odbitka, lecz bezwzględnie odmawia natychmiastowego podania, jaki tekst został skonfiskowany, twierdząc, że musi dopiero ustalić tekst skonfiskowany. W całej Polsce wszędzie cenzorzy już przy zajęciu podają tekst skonfiskowany, tylko Cieszyn odbiega od tej normy od kilku tygodni. Zrozumiała jest rzecz, że wskutek tego wydanie gazety się opóźnia, gdyż skonfiskowanego tekstu drukować nie wolno, a usunąć go nie można, skoro go się nie zna. Do czego te nowe praktyki komisarsza Grodeckiego zdążają, każdy łatwo się domyśli.

Śląsk był dotąd, jak na czasy rządów sanacyjnych, terenem jeszcze możliwych stosunków prawnych. Pismo nasze nie należy do pism rewolwerowych, a jeżeli podaje wiadomości przykre dla sanacji, to czyni to w formie rzeczowej i naogół łagodnej krytyki. „Robotnik“ warszawski, „Naprzód“ krakowski, nie mówiąc już

o „Polonii“, redagowane są w tonie daleko ostrzejszym, a nie ulegają w tym stopniu konfiskatom, co nasze pismo. Teksty, wydrukowane w „Ziel. Sztandarze“, aprobowane przez cenzurę warszawską, jak notatka „Ani głowa, ani...“, której konfiskatę zresztą Sąd Okręgowy w tych dniach uchylił, ulegają w Cieszynie konfiskacie. Wydawanie pisma w tych warunkach jest niesłychanie rzeczą trudną, to też zmuszeni będziemy w przyszłości bronić się wszelkimi środkami prawnymi. Swego czasu Wny cenzor uparł się i nie chciał przyjąć zgłoszenia Wydawnictwa „Chłopskiego Sztandaru“, twierdząc, że w tej sprawie kompetentne jest Starostwo wadowickie, a jednak po paru tygodniach zmienił zdanie, gdyż widocznie mu wytłumaczono, że niema słuszności. Szereg konfiskat przez niego zarządzonych Sąd okręgowy zniósł, widocznie pan cenzor się czasem myli. Nikogo też pan cenzor nie przekona, że w ciągu trzech godzin nie można ustalić skonfiskowanego tekstu małego pisma o czterech stronicach i że wskutek tego podanie tekstu skonfiskowanego trzeba pracować aż do godziny, gdy drukarnia przestaje pracować.

Nie mamy zamiaru z władzami dysputować. Jeżeli ten stan rzeczy pragniemy oświetlić publicznie, to głównie dlatego, by nasi czytelnicy, którzy znają nasze pismo od trzydziestu pięciu lat, którzy pamiętają niewątpliwie ostre ataki na rząd austriacki na łamach naszego pisma, którzy znają zasługi naszego pisma około

obrony narodowej ludu śląskiego, wiedzieli, że tak ciężkich warunków pismo nasze jeszcze nie przeżywało i zechcieli z wyrozumiałością traktować wszelkie opóźnienia wynikłe ze stosunków od nas niezależnych.

Prasa, której się knebluje usta, nie może spełnić swego zadania, i my też niestety tylko w części je speł-

nić możemy wobec stosowanych do nas metod cenzura, nieznanych nam przez lat 35, pomimo że ta sama ustawa jest podstawą stosunku władz powiatowych politycznych do naszego pisma.

Banda złodzieji i szmuglerów kokainy po obu stronach mostu cieszyńskiego.

Sensacyjna sprawa „tajemniczego“ napadu rabunkowego na kasę dworca towarowego w Czeskim Cieszynie, przyczem skradziono milion koron czeskich, została już prawie zupełnie wyjaśniona. Aresztowaw kasjer, inspektor kolejowy **Karol Lamich**, przyznał się narazie we czwartek 5 b. m. do sfingowania rabunku. Zeznał on, iż już za jego poprzednika Buchty brakowało w kasie 150.000 Kcz. Za jego urzędowania w zastępstwie chorego kasjera, które trwały dwa miesiące, powstał w kasie nowy brak w sumie 150.000 Kcz. Groziło wykrycie tego manka 300.000 Kcz przy nadchodzącej rewizji kasowej. Dnia 28 kwietnia odebrał Lamich w urzędzie pocztowym 1.060.000 Kcz na wypłatę dla kolejarzy i przechował je w tresorze kasy dworca osobowego. Na drugi dzień rano zabrał pieniądze na dworzec towarowy. Ponieważ cała kwota nie była potrzebna na wypłatę, posłał Lamich urzędnika Jarnota

z 180.000 Kcz na pocztę, a w międzyczasie wraz z współnikami sfingował uplanowany już poprzednio rabunek. Jeden ze współników, kupiec Mehl z Polskiego Cieszyna, który ukryty był w wychodku, przeniósł wręczono mu przez Lamicha pieniądze na polską stronę. W związku z tą aferą aresztowała policja oprócz **Lamicha i Buchty** następujące osoby: kupca **Bolesławskiego**, właściciela warsztatu aut **Bartscha**, monter **Fajkusza**, zegarmistrza **Eichnera**, kupców **Gwidona i Oskara Wirbitzkich**, a w polskim Cieszynie oprócz **Mehla** także **buchaltera Juliusza Borgera**. Część pieniędzy znajduje się już w rękach policji. Cała afeta zatacza coraz to szersze kręgi, rzucając jaskrawe światło na stosunki, panujące na dworcu czesko-cieszyńskim, gdyż okazuje się, iż brano stamtąd pieniądze już od roku 1930 na finansowanie wielkiego szmuglu kokainy.

Strajk chłopski w Mińsku Mazowieckim przeciwko wygórowanym opłatom targowym.

„Robotnik“ donosi:

We środę rozpoczął się w Mińsku Mazowieckim strajk chłopski, skierowany przeciwko wygórowanym opłatom targowym. Mińsk w środę świecił pustkami, choć zwykle w dniu tym, jako targowym, jest duży zjazd chłopów. Strajk więc udał się całkowicie.

Dotychczas aresztowano 6 rolników zato, że stali na szosie i mówili jadącym, że od dziś chłopi nie jadą do Mińska na targi i nie będą tam jeździć, aż do czasu

uwzględnienia ich żądań, to jest do czasu obniżenia opłat targowych.

Policja w stosunku do kilkudziesięciu chłopów sporządziła protokoły.

Do strajku przyłączył się także Zw. Zaw. Rolników, tak że strajk rozszerza się i w przyszłości obejmie wszystkie gminy powiatu.

W sprawie aresztowanych rolników interwenjował pos. Nosek.

Rozbój w biały dzień.

W Polsce powstał kartel papierowy, który uprawia pospolity rozbój. Wszystko potaniało, tylko rycezer przemysłu się bronii przeciwko ludzkim cenom. a wśród nich na wyszczególnienie zasługują grupa papierników. Zmonopolizowano papier i dyktuje się obywatelom ceny dowolne, gdyż wysokie cła nie dopuszczają papieru obcego do kraju. Oto dokument, stwierdzający powyższe twierdzenie.

P. T.

Niżej wymienione firmy mają zaszczyt zawiadomić W Panów, że na mocy aktu Spółki zeznanego w dniu 22 marca 1932 r. przed rejentem Jurkiewiczem i umowy, spisanej w tym samym dniu i przed tym samym rejentem, ogólną komisową sprzedaż swych papierów na polskim obszarze celnym powierzyły firmie „Centropapier“ Sp. z ogr. odp. w Warszawie.

Prosim przeto W Panów wszelkie zamówienia na wyrabiane przez nas papiery, kierować odtąd do powyższej firmy.

Tracąc bezpośredni miły stosunek z W Panami, pozwolimy sobie Ich zapewnić, że wszelkie zlecenia, przekazywane Spółce „Centropapier“, będą wypełniane z całą starannością i uwagą i przekonani jesteśmy, że zmiana ta w sposobie sprzedaży tylko na korzyść stronom wyjść może.

Zaburzenia chłopskie w Rumunji.

Donosiliśmy niedawno o klęsce powodzi w Rumunji, dotknęła ona głównie Siedmiogród. Powódź wyrządziła ogromne szkody, niektóre wsie znikły prosto z powierzchni.

Zrozpaczona ludność wiejska, nie mając się za co odbudować, rzuciła się do wyrąbywania lasów państwowych. W miejscowości Sontolau doszło do krwawego starcia między żandarmerją i chłopami. Byli ranni i zabici. W pobliżu Saltumari chłopci opanowali nadleśnictwo, wypędzili urzędników i gajowych i zniszczyli wielką część lasu. Podobne wypadki wydarzyły się także w innych miejscowościach. W niektórych okolicach udało się władzom opanować sytuację dopiero po kilku dniach. Szkody wyrządzone w lasach są bardzo wielkie.

Pod adresem rządu, który nie przyszedł wczas z pomocą dotkniętym katastrofą, podnoszone są słowa ostrej krytyki.

Byczo jest!

Dzienniki donoszą, że prezes państwowego Banku Gospodarstwa Krajowego, generał Górecki, otrzymał tytułem tantiemy (rodzaj nagrody!) 50 tysięcy zł, z funduszy tego Banku. Dodać należy, że generał Górecki, jako prezes Banku G. K., poza tem ma wcale pokaźną pensyjke, wynoszącą miesięcznie ponad 4 tysiące zł; razem z „tantiemą“ więc dochodzi w tych czasach do jakichś „marnych“ 8 tysięcy miesięcznie. I jakże tu nie mówić, że „byczo jest“?

A my ze swej strony powtarzamy i powtarzać będziemy panom z obozu rządowego, co następuje: Nawołujecie społeczeństwo do ofiar na rzecz państwa, do zaciśnięcia pasa i „przetrzymania“ — dobrze, ale zaciśnijcie od siebie. Dajcie dobry przykład ofiarności i zaciśnięcia pasa!

Wiadomości polityczne i gospodarcze.

— Zastępcą prezydenta we Francji został do czasu nowych wyborów w myśl konstytucji francuskiej sen. **LEBRUN**, przewodniczący Senatu.

— Na podstawie wydanego dekretu Prezydenta będą od 7 maja obowiązywały nowe bardzo wysokie **OPLATY PASZPORTOWE**. Jednocześnie min. Skarbu w porozumieniu z min. Spraw Wewnętrznych wydał rozporządzenie, które wchodzi w życie z dniem 7 maja b. r. Ustala ono nowe ceny paszportów zagranicznych w wysokości następującej: — paszport jednorazowy kosztuje 400 złotych zamiast dotychczasowych 200, paszport normalny wielokrotny 1.600 złotych, paszport ulgowy przemysłowy 100 złotych, przemysłowy wielokrotny 400 zł.

— Jak wiadomo, **DYREKCJA MONOPOLI WYMÓWIŁA WIELU INWALIDOM HURTOWNIE TYTONIOWE**. Z tego powodu istnieje wielkie rozżalenie wśród inwalidów.

— Przed kilku dniami powstał popłoch na tle rzekomego bliskiego **SPADKU DOLARA**. Sytuacja się jednak uspokoiła po oświadczeniu prezydenta Hoovera, sprzeciwiającego się inflacji.

— W tych dniach odbył się **ZJAZD NAUCZYCIELI WARSZAWSKICH**, gdzie opozycja mocno atakowała Zarząd Główny Związku i Rząd z powodu upartyjnienia organu i słabej obrony interesów zawodowych i podporządkowania szkoły władzom politycznym.

— Ostatni „Piast“ przynosi wstępny artykuł na temat: „**Nie pomogą obrady byłych premierów! ODEJDZIE — ZASTĄPI WAS RZĄD OBRONY NARODOWEJ**“.

— Sanacja obecnie sobie uświadamia, że nakazem chwili jest **BUDŻET 2 MILJARDOWY**. Niestety nie wiadomo, czy dziś nawet 2 miliardowy budżet nie jest za duży.

— Robotnik w artykule „**PRYMAS HLOND PRZECIWI SANACJI**“ dowodzi, że list pasterski Prymasa jest zwrócony przeciwko metodom sanacji w życiu publicznym, przytaczając następujący ustęp z listu pasterskiego Prymasa?

Po obszernym wstępie, wywodzącym, że w życiu państwowem, równie jak w prywatnem, winno obowiązywać „prawo moralne“, list brzmi dalej:

„państwo nie ma mocy uprawiania niesłychanych czynów. To, co w stosunku do dekalogu jest złem, bo niesprawiedliwością, kłamstwem, gwałtem, to pozostaje grzechem także w życiu publicznym... w okresie wyborczym... w stosunkach partyjnych... niema pod słońcem władzy, którejby wolno było nakazywać podwładnym czyny przeciwne dekalogowi... moralność katolicka nigdy nie uzna zbrodni za konieczność polityczną... Najbardziej też stanowczo odrzuca kościół zasadę, że polityka stoi poza dziedziną praw moralnych. To niczem niezasadnione uroszczenie jest sprzeczne z podstawowym pojęciem o państwie, wprowadza samowolę do życia publicznego... Czy rządy hołdujące takiej teorii mogłyby się odwoływać do sumienia obywateli? Prawem stałaby się siła, bo moralna pustka w polityce prowadzi zawsze do polityki gwałtu... To się skończy musi katastrofą państwowości...“

Ze twierdzenie „Robotnika“ nie jest głośne, o tem świadczą także inne ustępy listu pasterskiego. Niewątpliwie duchowieństwo przeszło już okres wycofania i wyraźnie zwraca się przeciwko ideologii sanacyjnej.

— „Głos Narodu“ przynosi wiadomości, że sanacja drogą rozszerzenia granic województwa **chciałaby doprowadzić do większości w Sejmie Śląskim**.

— W hutach górnośląskich znowu się zanosi na burzę. Ma nastąpić unieruchomienie Król. Huty i innych. Mówią o strajku generalnym. Huta Król. nie otrzymała zamówień kolejowych z powodu braku pieniędzy.

— **Konferencja rozbrojeniowa** ma znowu się zebrać w maju. Jak dotąd, konferencja nie przyniosła rezultatu, a kosztowała świat około 9 milionów złotych.

— Posłowie **Dąbrowski i Gojdos** złożyli godność wice-marszałków Sejmu Śląskiego. To samo uczynili sekretarze. Sanacja motywuje krok ten tem, że nie jest zadowolona z powierzenia wice-marszałkowi Kędziorowi wyłącznego zastępstwa marszałka.

Policyjna Komasaacja.

W Krzyżowej pow. Żywiec „be-becy“ chcieli stworzyć „piatiletkę komasacyjną“, aby się przytem obłowić w nagrodę za oszustwa wyborcze. Pisaliśmy o tem już w jednym z poprzednich numerów. Dziś drukujemy nowy list w tej sprawie, opisujący przebieg tej niezwykłej komasacji.

„Na wiosnę w roku 1931 przybył do Krzyżowej inż. Lisicki z Żywca i jakiś urzędnik z Wadowic z urzędu ziemskiego, zwołali ludność wiejską do szkoły i zaczęli w obywateli wmawiać potrzebę scalenia gruntów (komasacji), lecz obywatele **stanowczo zaprotestowali i oświadczyli, że nie zgadzają się** na takie „widzimisie“ tych panów. Po tem zebraniu ludność skoro odmówiła komasacji, czuła się pewna, że wcale jej nie będzie. Lecz zrobili to podstępem: jednej niedzieli szli ludzie z kościoła a nasz wójt z zasady opiekun „Be-Be“, zaczął ludzi z drogi do siebie zwolywać, nieświadomych i niepiśmiennych, „ażby się podpisywali, — **w dodatku takich ludzi, którzy nie posiadają wcale gruntu**. Pomiędzy nimi znajdowali się tacy gospodarze, że np. posiadał ktoś z nich 5 morgów, to wójt podał, że posiada 10 morgów i w ten sposób nakomasowali sobie potrzebną im ilość hektarów ziemi do zaczęcia komasacji. Tych „scalcaczy“ znalazło się 17 a na czele pan wójt. Po pewnym czasie, podobno w grudniu 1931, przyszło do gminy ogłoszenie o komasacji, ogłoszenie to wedle zwyczaju w tutejszej gminie miało zostać obojętne, **czego jednak gmina nie zrobiła, gdyż ogłosiła to na tablicy za drutami w takim miejscu, że arkusz tego widoczna była tylko ¼ część tak, że nie był możliwy do przeczytania**. Gdy ludzie dowiedzieli się, że ma być komasacja, już było za późno wnosić rekurs. Po terminie wnieśliśmy tylko zażalenie, że **sobie komasacji nie życzymy**. Zrobiliśmy to w ten sposób: zebrało nas się kilku obywateli, wzięliśmy arkusz papieru i szli od domu do domu, pytaliśmy się gospodarzy, kto jest przeciw komasacji, a jeśli jest, to niech się podpisze, a **obywatele podpisywali się własnoręcznie, że nie życzą sobie komasacji**. Następnie napisaliśmy zażalenie i te podpisy załączyliśmy; **było ich 295 wysłane do Krakowa do Urzędu Ziemskiego**.

Cała nasza wioska posiada 300 nrów gospodarstw, to znaczy, że 295 gospodarzy złożyło podpisy przeciw scaleniu gruntów a w dodatku ci, co byli kiedyś za komasacją, to później byli przeciw. **tłumacząc się tem, że ich wójt i ten urzędnik z Wadowic przymuszali do złożenia podpisu za komasacją**. Na to zażalenie przyjechał 16 lutego delegat z Urzędu Ziemskiego z Krakowa, a dzień przed wyjazdem zawiadomił policję telefonicznie w Jeleśni i polecił policji zawiadomić wójta i obywateli o swym przyjeździe. Policja zawiadomiła ludność i wójta. Obywatele zebrałi się w tym dniu, zapowiedzianym przez policję, wójt zaś ogłosił, że **urzędnik przyjedzie 17 lutego b. r.**, więc ta ludność była złałamuciona, bo jeden mówi dziś, a zaś drugi jutro. Ludność rozgorączkowaną następnego dnia zebrała się, ogromnie wyzywała na cały urząd gminny i **stanowczo protestowała przeciw scaleniu gruntów. Krzywdy osobistej delegatowi nikt nie wyrządził**. Gdy ludność podczas zgromadzenia była rozgorączkowaną i wrzała nieustannie — to komendant posterunku z Jeleśni był obecny i **prosił obywateli, żeby z pomiędzy nich wybrać osoby, którzyby**

Z aluminium są korzyści gdy się je na sucho czyści!

Po czyszczeniu należy
przedmiot suchą, miękką
szmatką przetrzeć!

Do czyszczenia i szorowania tylko **ATA**
Wyrób Zakładów Persil o światowej sławie

Przedstawili delegatowi, o co się rozchodzi — wystąpiło nas kilku.

Dnia 4 marca b. r. Policja Państwowa była u tych ludzi, co rozmawiali z tym delegatem i co chodzili po wsi za podpisami i spisali protokół, że oni są największymi buntownikami w gminie. Po tych zajęciach dnia 2 marca b. r. 25 radnych gminy Krzyżowej zażądało posiedzenia rady gminnej w tej sprawie, wójt zgodził się na to posiedzenie, lecz na to posiedzenie przyprowadził ze sobą dwóch policjantów z Jeleśni. Zamiast miała rada obradować, to wójt z policją z radnymi spisywał protokoły, zarzucając im buntowanie ludzi. W kwietniu otrzymaliśmy ze sądu grodzkiego z Żywca wezwania do sądu w sprawie karnej o przekroczenie z § 308 u. k. i prosimy o poradę, jak mamy bronić się w sądzie przeciw temu § 308 u. k. i czy mamy wziąć adwokata?"

Z listu tego widać, że posterunek policji państwowej w Jeleśni też przyjął na siebie rolę organu komasującego gruntu w Krzyżowej. Oskarżenie chłopów przez policję o przekroczenie z § 308, to jest o „rozszerzenie niepokojących wieści”, dlatego że zbierali podpisy przeciw komasacji — jest objawem niezwykłym. Jak bowiem można oskarżać chłopów z tego powodu, że korzystając z postanowień ustawy komasacyjnej wnoszą protest przeciw niedowarzonemu pomysłowi, który w tych czasach nie dobro ludu, ale interes biurokracji agrarnej ma na widoku? Jeżeli na takiej podstawie oskarża posterunek chłopów, mógł równie dobrze wnieść podobną skargę na biurokratów z urzędów agrarnych o niepokojenie opinii publicznej wysuwaniem pomysłów, na które ani państwo ani lud w tych czasach nie ma pieniędzy. Jeżeli zaś mowa o niepokojeniu publiczności, to naprawdę zaniepokoić ją może takie urzędowanie jeleśniańskiego posterunku, a nie akcja samoobronna, uzasadniona konstytucyjnym prawem petycjonowania i przepisami ustawy o scalaniu gruntów.

Wy zaś, obywatele z Krzyżowej, możecie być spokojni, bo bez Waszej zgody przymusowo nie śmia biurokraci obdarzać Was „dobrodziejstwami”, jakich od nich nie chcecie. Skoro na 300 gospodarstw 295 jest przeciwnych komasacji, to obowiązkiem urzędu ziemskiego jest całą tę operację zastawić i sąd o tem zawiadomić. Tak postanawia ustawa. Bez Waszej zgody nie się stać nie może. Ani policjant ani § 308 ustawy karnej Waszej woli złamać nie potrafi. Adwokata szkoda brać na sprawę. Trzeba tylko opowiedzieć sędziemu całą prawdę, a w jego sumieniu i rozumie szukajcie obrony przed oskarżeniem policjanta, patrzącemu na świat przez okulary paragrafu 308 austriackiej ustawy karnej!

„Chłopski Sztandar”.

Bartel się obraził.

Pułkownicy mocno psują szyki planom Bartla. Ostatecznie sprawę rozstrzygnąć miał Belweder. Zdaje się jednak, że do rozmowy tej nie doszło, gdyż prof. Bartel obrażony na pułkowników odjechał do Lwowa, czując, że ma mocną sytuację po wyborach francuskich. Przewlecze to likwidację pułkowników.

Z Małopolski.

Obrazy Stronnictwa Ludowego we Lwowie.

W dniu 1 maja odbył się zjazd delegatów organizacyj powiatowych ze Wsch. Małopolski. Na 26 wezwanych powiatów, 24 wzięły udział w obradach, którym przewodniczył ks. Panaś i poseł Pawłowski. Nad referatem prez. Witosa, wysłuchany z największą uwagą, przeprowadzono kilkugodzinną dyskusję, której treść wyraziła się w przyjętych następujących uchwałach:

Z uwagi na całokształt stosunków obecnych w kraju, groźnych i godzących w byt i przyszłość Państwa, zjazd domaga się bezwzględnego zlikwidowania systemu sanacyjnego, który w okresie sześciu lat doprowadził Polskę do ruiny gospodarczej i zastraszającej nędzy wsi, oraz do wewnętrznego rozbitcia społeczeństwa i osłabienia znaczenia Polski nazewnątr.

Wobec niesłychanego zniszczenia elementu polskiego na terenie Wsch. Małopolski, zjazd oświadcza, że jak długo istnieje i rządzi sanacja, to niema mowy o naprawie w tej dzielnicy stosunków, które z każdym dniem układają się nieprzyjaźniej dla Państwa i jego całości.

Z tych względów, mając dobro Państwa na celu, zjazd domaga się również rozwiązania Sejmu, który nie reprezentuje prawdziwej woli Narodu.

Zjazd stwierdza z radością, że mimo ustawicznego terroru, stosowanego do działaczy ludowych i nadzwyczajnych przeszkód w pracy organizacyjnej, lud polski we Wsch. Małopolsce pozostał wierny sztandarowi idei ludowej i darzy bezwzględnie zaufaniem Stronnictwo oraz jego przewodców, a w szczególności prez. Witosa, dla którego żywi uczucia nieklamanej czci za Jego pracę, trud i przeżycia, poniesione dla dobra ogólnego.

Zjazd składa hołd więźniom brzeskim i wyraża przekonanie, że ich cierpienia i ofiary nie pójdą na marne.

Zjazd oświadcza, że wszelkie porozumienie i jakkolwiek współpraca Stronnictwa Ludowego z obozem sanacyjnym są wykluczone.

Zjazd domaga się przeprowadzenia ustawy, wstecz działającej, która przewidywała najsurowsze kary na tych, którzy w służbie publicznej dopuszczają się łamania obowiązujących ustaw i niszczą poczucie prawa w społeczeństwie.

Obecny.

Z Białskiego.

Konferencja zarządu powiatowego Stronnictwa Ludowego w Kętach, w dniu 8 maja br. odbyta, załatwiła sprawy organizacyjne i finansowe, a następnie ustaliła plan dalszej pracy organizacyjnej. W najbliższym czasie odbędzie się wspólna konferencja organizacji białskiej i oświęcimskiej.

Z Wadowickiego.

W kilku gminach podmiejskich obok Wadowie odbyły się zebrania „Obwiepu”, czyli obozu Wielkiej Polski, inaczej endecków. Mowcy atakowali ostro rząd, jednak do endecków chłopci nie mają zaufania, wiedzą bowiem, że jest to partja księży i mieszczan, rozgoryczonych wprowadzeniem na obecną władzę, ale dążących do politycznego rozbitcia chłopów. Chłopi jednak rozbić się nie dają. Z tej roboty endeckiej pożytek ma Stronnictwo Ludowe, gdyż chłopci, nie chcąc należeć do obozu endeckiego, zakładają organizację chłopską. Tak stało się w gminie Ponikwie, gdzie przed paru laty sprzedał się sanacji agitator Fidelusa Rzycki i rozbił organizację. Obecnie wznowiono tam działalność stowarzyszenia politycznego „Wyzwolenie”, jak również w Babicy, gdzie założono podobne stowarzyszenie. Komisarz policyjny Stankiewicz poufnym zebraniem endeckim narobił reklamy, nasyłając na nie policję. Nikt się tej policji nie przeraził, chłopci zaś, widząc te harce między byłym endeckim Stankiewiczem a „Obwiepu”, poszli do ludowców. Sprawdzito się przysłowie: „Gdzie dwóch się bije, tam trzeci korzysta”. Jest rzeczą charakterystyczną, że sanacji w Wadowickim niema. Są tylko „generałowie”: Ziemia, Hyla, Necek, Bernhardt, Guzdek, Wadowski i Chmielowiec z paru konfidentami głównie ze sfer nauczycielskich i karczmarskich. Gdy sanację djabli wezmą, każdy z tych „ideocewów” zamieni się w szczura, uciekającego z tonącego okrętu.

Wieści z Podhala.

CHOCHOŁÓW. Zebranie organizacyjne S. L. w Chochołowie odbyło się w domu ob. Ludwika Strączka. Zagał je p. Kojs Józef, b. nac. gm., poczem wybrano prezydium: Józefa Kojsa jako przewodniczącego, Jana Murańskiego jako zast., a Franciszka Franczystego jako sekretarza. — Referat o sytuacji politycznej i gospodarczej naszego państwa wygłosił ob. Wojciech Siuty, przedstawiając ciężkie i rozpaczliwe położenie wsi polskiej, przyczyny i skutki panującego kryzysu, a następnie skreślił historję połączenia się stronnictw ludowych i stan pracy organizacyjnej na Podhalu, wskazując na korzyści organizacji klasowej rolników w zjednoczonym Stronnictwie Ludowym i wezwał zebranych do wstępowania w szeregi stronnictwa, zawiązania miejscowego Koła, przyczem zebrany objaśnił dokładnie program i statut Stronnictwa Ludowego. W czasie otwarcia dyskusji wszedł do lokalu komendant miejscowego posterunku P. P. Jan Rybka, dla skontrolowania zaproszeń. Czynił to bardzo opieszale, począł zebranych wypytywać o ich wiek, daty urodzenia i t. p., oraz starał się „listę zebranych (obecnych)” wyuczyć na pamięć, czytając ją kilka razy i każdego z obecnych oglądając, jak również ich zaproszenia, jak najdokładniej, czyniąc różne uwagi złośliwe pod adresem obecnych. Wkońcu o godz. 18 rozwiązał wbrew ustawie zebranie, motywując rozwiązanie tem, że na sali jest kobieta małoletnia (Zofja Kojs), „nie mająca jeszcze lat 18-tu”. Si-

sał protokół, a zebrani lokal opuścili. Ob. Siuty zwołał zaraz drugie zebranie w tym samym lokalu na godzinie 18:30, sporządzając nową listę obecności. Na drugim zebraniu prezydium i porządek dzienny były te same. Uchwalono jednogłośnie i wśród zapалу wstąpić do Stronnictwa Ludowego i zawiązanie jego Koła i wybrano zarząd. Wyrażono też cześć dla więźniów brzeskich z prez. Witosem i Dr. Putkiem na czele za Ich cierpienia i pracę dla ludu polskiego. W czasie omawiania spraw lokalnych i powiatowych przyszedł po raz drugi komendant P. P. Rybka i po skontrolowaniu listy obecności i zaproszeń, przyczem starał się robić różne trudności, zebranie opuścił, postawiwszy na straży przed domem posterunkowego Tobiasza.

Przy końcu zebrania, gdy ob. Siuty udzielał informacji co do sekretariatu powiatowego i planu pracy na przyszłość, przyszedł po raz trzeci na salę komendant P. P. Rybka z tem, że na salę weszło 2-ch ludzi i zapytał, czy mają zaproszenia; okazało się, że do izby wślizgnął się listonosz Styrzczała Szymon, namówiony do tego przez, wobec czego chciał zebranie rozwiązać, a tymczasem było ono już ukończone, gdyż poprzednio już przewodniczący p. Kojs Józef podziękował zebranym na przybycie, gospodarzom domu za użyczenie lokalu, a ob. Siutemu za przyjazd do Chochołowa i za wygłoszenie referatu. Wśród poważnego nastroju zebrani opuszczali lokal, komentując odpowiednio szykany „gorliwego” komendanta. — Józef Kojs, przewodniczący. Franciszek Franczysty, sekretarz.

PODCZERWONE. Odbyło się tu zebranie poufne, które zwołał ob. Józef Haberny po porozumieniu się z wiceprez. Zarządu pow. Str. Lud. ob. W. Siutym i on to zebranie zagał. Na przewodniczącego wybrano: Andrzeja Obyrtacza, a na sekretarza Józefa Ziębę „Zeglenia”. Ob. Wojciech Siuty, wygłosił referat o politycznym i gospodarczym stanie Polski Po przemówieniu ob. Andrzeja Obyrtacza i Józefa Habernego, uchwalono założyć Koło Stronnictwa Ludowego we wst i działalność jego rozciągnąć na całą gminę. W tym czasie zjawił się w lokalu st. post. Jan Gąciarz z post. P. P. w Czarnym Dunajcu dla skontrolowania zaproszeń. Uczynił to poważnie, bardzo taktownie i szybko. Zaraz po ukończeniu swych czynności służbowych lokal opuścił. — Andrzej Obyrtacz, przewodniczący, Józef Zieba, sekretarz.

WROBLÓWKA. Dnia 5 maja b. r. odbyło się tu zebranie organizacyjne Stronnictwa Ludowego przy udziale wiceprezesa Zarządu Powiatowego ob. Wojciecha Siutego i ob. Jana Bukowskiego, wiceprezesa Zarządu Koła w Czarnym Dunajcu. Po zagajeniu zebrania przez ob. Sojkę Józefa powołano na przewodniczącego ob. Wincentego Sojkę, a na sekretarza ob. Władysława Babicz. Ob. Siuty Wojciech wygłosił polityczny referat, poczem po krótkiej dyskusji zebrani uchwalili zawiązać Koło Stronnictwa Ludowego, obejmujące teren gminy Wróblówka. O celu i znaczeniu organizacji — zwłaszcza wśród rolników — przemówił ob. Jan Bukowski. Poza tem uchwalono: 1. protest przeciw gminom zbiorowym oraz 2. wyrazy czci i uznania dla prezesa W. Witosa i Dra Putka za Ich pracę owocną dla ludu polskiego, jak również wyrazy współczucia dla wszystkich więźniów brzeskich za Ich cierpienia w obronie prawa, wolności i sprawiedliwości. W czasie zebrania zjawił się na sali post. P. P. Gąciarz i Capek, a znalazłszy wszystko w porządku, zaraz zebranie opuścili. Na zakończenie zebrania podziękowali ob. Siutemu i Tokarskiemu za przybycie i wygłoszenie przemówień, zaś ob. Sojce Wincentemu za udzielenie domu na zebranie, poczem zebranie zamknięto i protokół podpisano. — Wincenty Sojka, przewodniczący. Władysław Babicz, sekretarz.

Województwo Śląskie.

Zuchwał kradzieże i napady bandyckie są na G. Śląsku na porządku dziennym. Takiego rozwydrzenia na prawdę jeszcze nie było. Onegdaj skradziono w biały dzień Sznajdrowi Arturowi w Katowicach książeczkę oszczędnościową na 1500 zł i 400 zł gotówki.

